

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: M. H., bytem L. 38, Ž., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 1.9.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2016 č.j. 590 630 0939/44091-HS o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2016 č.j. 590 630 0939/44091-HS a jemu předcházející rozhodnutí č.j. 590 630 0939 ze dne 6.4.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 758,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 1.9.2016 se žalobce domáhal přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2016 č.j. 590 630 0939/44091-HS*. V žalobě uvedl, že podle posudkového lékaře není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 30%, což je dle něho v rozporu s obsahem lékařských zpráv. Posudkový lékař podrobně nezkoumal jeho zdravotní stav, u jednání byl jen pár minut, nebyl vůbec dotazován na okolnosti mající vliv na posouzení komplexního zdravotního stavu, nebylo přihlédnuto k míře zdravotního postižení a k vlivu ostatních zdravotních postižení, tedy byl nedostatečně zjištěn skutkový stav. Usnesením zdejšího soudu ze dne 8.9.2016 č.j. 16Ad 92/2016-4 byl žalobce vyzván k odstranění vad žaloby. Podáním ze dne 13.9.2016 v reakci na tuto výzvu doplnil žalobce, že nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívá jak v nedostatečném zjištění jeho zdravotního stavu, tak následně v chybném posudkovém hodnocení. Vyjádřil se i ke svému zaměstnání a

závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení. (*K doplnění žaloby připojil i kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 12.7.2016 č.j. 590 630 0939/44091-HS žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. 590 630 0939 ze dne 6.4.2016*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen *OSSZ*) Karlovy Vary ze dne 24.3.2016 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.7.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 30.6.2016 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. C, položce 4d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15-20%. Lékař ČSSZ zvolil s ohledem na aktuální zdravotní stav horní hranici, tj. 20%, která byla dále navýšena podle § 3 odst. 2 vyhlášky vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace o 10%, celkem tak činí 30%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a *posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.3.2016* a záznamu o jednání a *posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 30.6.2016* soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené *v kapitole XIII., odd. C, položce 4d) přílohy vyhlášky*; uvedená hodnota byla zvýšena dle § 3 odst. 2 vyhlášky o 10% na celkových 30%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 27.9.2016 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) a setrvala na svém rozhodnutí ze dne 12.7.2016. Ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.7.2016 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 13.7.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.1.2017 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce, v jehož

závěru komise uvedla, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; datum vzniku invalidity komise stanovila 20.1.2016 neurologickým vyšetřením; doba platnosti: trvale*. PK MPSV uvedla, že míru poklesu pracovní schopnosti zhodnotila 35% podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky (rozmezí 30-40%), proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary ani námitkového řízení, neboť u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Ve středu taxace hodnotila komise s ohledem na další komorbidity (*syndrom karpálního tunelu a nemoc HK z vibrací, ischemickou chorobu dolních končetin a chronickou obstrukční plicní nemoc*), přihlížela i k povolání dřevorubce. Dále komise uvedla, že z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky, není ani důvod pro použití § 4 odst. 1 vyhlášky. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, ale je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu i práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

K výzvě soudu zaslal žalobce dne 21.2.2017 k vyčíslení nákladů řízení kopii technického průkazu osobního automobilu, sdělil vzdálenost cesty z Lažan do Plzně a číslo svého bankovního účtu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že *dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky* v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce

větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *Dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky* v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Naproti tomu *dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky* v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ, jak uvedeno shora.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 12.7.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30.1.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu prvního*

stupně s datem vzniku 20.1.2016, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 6.4.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Karlovy Vary i v námitkovém řízení ČSSZ - pracoviště Plzeň (přiznáno 30% míry poklesu, jak uvedeno shora).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je invalidní od 20.1.2016 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 92/2016-66 ze dne 27.3.2017, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobce již na základě posouzení zdravotního stavu před OSSZ či v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce požadoval náklady tohoto řízení, avšak jejich vyúčtování nespecifikoval, pouze doložil technický průkaz od svého vozidla a sdělil vzdálenost z místa bydliště do Plzně. Soud proti rozhodl o přiznání náhrady nákladů žalobci za cestovné k jednání PK MPSV dne 30.1.2017 a zpět do místa bydliště, které činí při kombinované spotřebě vozidla 7,2 l/100 km a počtu ujetých kilometrů 104 km částku ve výši 758,-Kč. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. března 2017

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně